

REACT 2

SEGÉDLET

Készítette: Rajacsics Tamás (rajacsics.tamas@aut.bme.hu)

Utolsó módosítás: 2025-10-16

1 BEVEZETÉS

A gyakorlat folytatása a React 1 gyakorlatnak.

Ha az nincs meg, akkor a hivatalos kiinduló projekttel kell kezdeni. Ebben az esetben a zip kitömörítése után ki kell adni az **npm install** parancsot, hogy leszedje a node_modules mappa tartalmát. Figyelmeztetés: a kiinduló projekt nem tartalmazza az önálló feladatok megoldását.

1.1 Beadás

A gyakorlat végén az elkészített kódot a Moodle-be fel kell tölteni. A beadandó a teljes könyvtár a node_modules mappa kivételével egy zip fájlban.

2 FELADATOK

Ezeket a komponenseket fogjuk létrehozni (App és Login már készen vannak).

App

 Login

 Main

 LeftPane

 TextInputAndButton

 ConversationCard

 RightPane

 MessageCard

 TextInputAndButton

Az alkalmazás felületét a Main komponens kezeli, ha be vagyunk lépve, különben a Login komponens látszik.

2.1 GYEREK KOMPONENS FUNKCIONALITÁSÁNAK PUBLIKÁLÁSA

Készítsünk egy többször is felhasználható input+button komponenst TextInputAndButton néven. Használjuk fel a már létező TextInput komponenst, és publikáljuk ki a teljes funkcionalitását.

2.1.1 LÉTEZŐ PROPS BŐVÍTÉSE

Hozzunk létre egy fájlt `TextInputAndButton.tsx` néven. Bővítsük a már létező `TextInputProps`-ot két mezővel, és hozzuk létre a komponenst.

```
import { TextInput, TextInputProps } from "./TextInput";
export type TextInputAndButtonProps = TextInputProps & {
  buttonContent?: string;
  onClick?: () => void;
}
export function TextInputAndButton( { buttonContent, onClick, ...textInputProps }:
TextInputAndButtonProps )
{
  return <div class="TextInputAndButton">
    <TextInput { ...textInputProps } />
    <button type="button" />
    { buttonContent }
  </div>
}
```

Figyeljük meg a spread operátor használatát mindkét helyen.

- Az első (a függvény paramétereinél) összegyűjti egy objektumba az összes maradék tulajdonságot, amit a függvény kap, tehát a `buttonContent` és `onClick` props-on kívül mindet, ami pont a `TextInput` props-a.
- A második (a `TextInput` hívásakor) az objektum tulajdonságait, mint attribútumokat adja át.

2.1.2 PROPS MÓDOSÍTÁSA GYEREK FELÉ

Kezeljük le az `onEnter`-t a `TextInput`-on, illetve a gombot is implementáljuk megfelelően.

```
<TextInput { ...textInputProps } onEnter={ onClick } />
<button type="button" onClick={ onClick }>
  { buttonContent }
</button>
```

Figyeljük meg, hogy az `onEnter` nem működik többé ezen a vezérlőn, hiába adnánk meg kívülről, mert felül van írva az `onClick` függvénnyel. Mostantól csak az `onClick` működik, ami pontosan az, amire szükségünk van, mert nem akarunk két eseményt (`onEnter` és `onClick`) is lekezelni ugyanúgy.

`TextInputAndButton.css` fájl:

```
.TextInputAndButton {
  grid-template-columns: 1fr auto; /* Gyerekek elrendezése úgy, hogy TextInput kapja a maximális
helyet, button pedig a lehető legkisebbet */
  gap: 4px; /* legyen köztük némi távolság */
  background: black; /* Az egész háttér legyen fekete, mintha az egész a TextInput lenne */
  align-items: center; /* Függőlegesen középre igazítjuk a gyerekeket */
  padding-right: 4px; /* A gomb után hagyunk pici helyet, hogy ne érjen ki a szélére */
}
```

Importáljuk be a TextInputAndButton.css fájlt a tsx fájlban.

2.2 LEFTPANE

A bal oldali rész a LeftPane. Itt helyezkedik el a meghívó gomb, illetve a már meghívottak listája. Hozzuk létre a LeftPane.tsx és css fájlokat.

```
export function LeftPane()
{
  let [ invite, setInvite ] = useState( "" );
  return <div class="LeftPane">
    <TextInputAndButton value={ invite } onChange={ setInvite } buttonContent="Invite"
      placeholder="Tag" />
    <div />
  </div>
}
```

Tegyük be az importokat, hogy forduljon, illetve a css fájlt is importáljuk.

Egyelőre csak kiteszük a meghívó gombot, amivel új beszélgetést tudunk nyitni valakivel.

A hozzá tartozó CSS a LeftPane.css:

```
.LeftPane {
  grid-template-rows: auto 1fr; /* Függőlegesen két részre osztjuk, a felső csak egy soros, az alsó a
maradék helyet veszi fel */
  border-right: 1px solid gray; /* Elválasztó keret a jobb oldalon */
}
```

2.3 RIGHTPANE

A felső rész lesz az üzenetek, az alsó az üzenet küldés.

Hozzuk létre a RightPane.tsx és css fájlokat.

```
export function RightPane()
{
  let [ message, setMessage ] = useState( "" );
  return <div class="RightPane">
    <div />
    <TextInputAndButton value={ message } onChange={ setMessage } buttonContent="Send"
      placeholder="Write a message..." />
  </div>
}
```

Tegyük be az importokat, hogy forduljon, illetve a css fájlt is importáljuk.

A hozzá tartozó CSS a RightPane.css:

```
.RightPane {
  grid-template-rows: 1fr auto; /* Függőlegesen két részre osztjuk, az alsó csak egy soros, a felső a
  maradék helyet veszi fel */
}
```

2.4 MAIN

A Main simán csak a bal és jobb oldal egymás mellett.

Hozzuk létre a Main.tsx és css fájlokat.

```
export function Main()
{
  return <div class="Main">
    <LeftPane />
    <RightPane />
  </div>
}
```

Tegyük be az importokat, hogy forduljon, illetve a css fájlt is importáljuk.

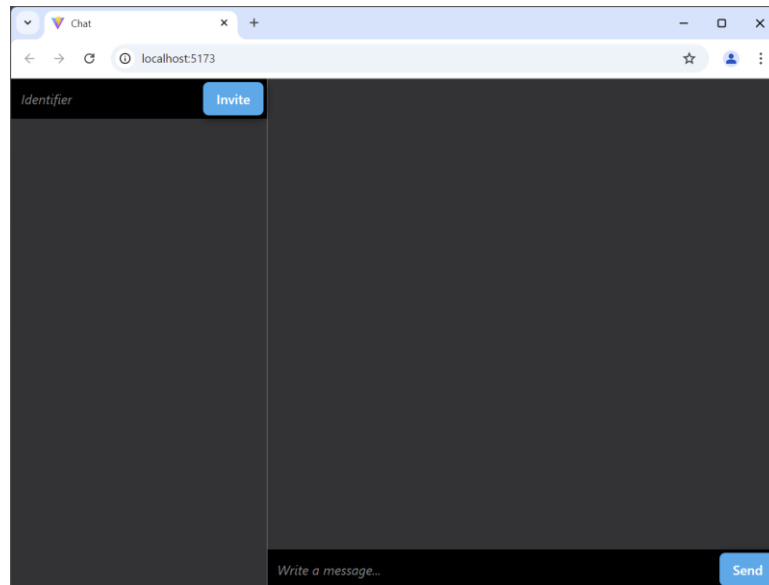
A hozzá tartozó Main.css:

```
.Main {
  grid-template-columns: 1fr 2fr; /* Vízszintesen két részre osztjuk 1/3 - 2/3 arányban */
}
```

Az App-ban a tesztelés kedvéért tegyük ki a Main-t a Login helyett.

```
function App()
{
  return <Main />
}
```

Jelenleg így néz ki az alkalmazás.

2.5 KÜLSŐ ADATBÁZISHOZ KAPCSOLÓDÁS

A chat alkalmazás adatbázisa websocketen keresztül érhető el, és ezen keresztül kapjuk az értesítéseket is. A kommunikáció nem kérdés-válasz alapú, hanem a szerver folyamatosan frissíti a kliens állapotot, a kliens pedig parancsokat küldhet a szervernek.

Bár nem szükséges típusokat definiálni a működéshez, a könnyebb hibakeresés és fejlesztés kedvéért hozzuk létre a típusokat. Általában ezt a szerver fejlesztőitől kapjuk, kézzel ritkán írjuk. Egy új fájlba, a ChatService.ts-be dolgozzunk.

```
export type MessageDto = {  
  id: number;  
  timeStamp: string;  
  referenceTo: number; // 0: normal message, +: update, -: delete  
  senderId: string;  
  contentType: number;  
  content: string;  
}
```

```
export type UserDto = {  
  id: string;  
  displayName: string;  
  tag: string;  
  lastSeen: string;  
}
```

```
export type ConversationDto = {
  channelId: string;
  parentChannelId: string;
  name: string;
  description: string;
  data: string;
  state: number; // disconnected, outgoingRequest, incomingRequest, accepted, group
  access: number; // none, read, write, admin
  notificationLevel: number; // none, gray, push
  unreadCount: number;
  memberIds: string[];
  lastMessages: MessageDto[];
}
```

```
export type InboxDto = {
  user: UserDto;
  contacts: UserDto[];
  conversations: ConversationDto[];
}
```

```
export type OutgoingPacket =
  { type: "login", email: string, password: string, staySignedIn: boolean } |
  { type: "loginWithToken", token: string } |
  { type: "register", email: string, password: string, displayName: string, staySignedIn: boolean } |
  { type: "contactRequest", email: string, firstMessage: string } |
  { type: "message", channelId: string, referenceTo: number, contentType: number, content: string };

export type IncomingPacket =
  { type: "error", message: string } |
  { type: "login", query: string, token: string, inbox: InboxDto } |
  { type: "message", channelId: string, message: MessageDto } |
  { type: "conversationAdded", conversation: ConversationDto } |
  { type: "conversationRemoved", channelId: string } |
  { type: "user", user: UserDto };
```

Ezek kódot nem generálnak, csak a típusellenőrzéshez és kódkiegészítéshez kellenek.

A szerver irányába kimenő csomag OutgoingPacket formátumban megy, míg a szerverről bejövő IncomingPacket formájú. Mindkettő JSON-ként közlekedik.

2.6 HELYI ADATBÁZIS

Hozzunk létre egy osztályt ChatService néven a ChatService.ts-be, ami a websocket kapcsolatot kezeli. És hozzunk létre egy globális példányt belőle chatService néven.

```
class ChatService
{
  #ws = new WebSocket( "wss://kliensoldali.azurewebsites.net/" );
  constructor()
  {
  }
}
export const chatService = new ChatService();
```

Írjuk meg a küldő függvényt, ami a megfelelő formátumban (JSON) elküldi a csomagot a szervernek.

```
send ( packet: OutgoingPacket )
{
  this.#ws.send( JSON.stringify( packet ) );
}
```

A helyi tár a szerverről bejött adatok tárolására való. Ezt később lementhetjük, hogy offline is lehessen nézni az üzeneteket. Vegyük fel az inbox tulajdonságot az osztályba.

```
inbox?: InboxDto;
```

Majd kezeljük a bejövő csomagokat a konstruktorban.

```
this.#ws.addEventListener( "error", () => alert( "WebSocket hiba, zárd be a felesleges tabokat, és frissítsd az oldalt." ) );
this.#ws.addEventListener( "message", e =>
{
  let p = JSON.parse( e.data ) as IncomingPacket;
  console.log( p ); // DEBUG
  switch ( p.type )
  {
    case "error":
      alert( p.message );
      break;
    case "login":
      this.inbox = p.inbox;
      break;
    case "message":
      let cid = p.channelId;
      this.inbox!.conversations.find( x => x.channelId === cid )?.lastMessages.push( p.message );
      break;
    case "conversationAdded":
      this.inbox!.conversations.push( p.conversation );
      break;
  }
} );
```

2.7 REACT KOMPONENSEK ÉRTESÍTÉSE

Ha bejön egy üzenet, akkor értesíteni kell a felhasználói felületet, hogy megjelenjen az új adat.

A komponensek értesítéséhez `addListener` és `removeListener` párost vezetünk be, amihez el kell tárolni a feliratkozott függvényeket. Vegyünk fel ezeknek egy tömböt.

```
#listeners: ( () => void )[] = [];
```

A végigiterálást tegyük be `message` kezelésének végére (a `switch` után), a konstruktorban.

```
for ( let listener of this.#listeners )
  listener();
```

Az `add` és `remove` pedig így néz ki.


```
addListener( listener: () => void )
{
    this.#listeners = [ ...this.#listeners, listener ];
}

removeListener( listener: () => void )
{
    this.#listeners = this.#listeners.filter( x => x !== listener );
}
```

Látható, hogy az implementáció mindig új tömböt hoz létre, így az add és remove nem fog ütközni az iterációval. A megoldás nem annyira pazarló, mint amilyennek látszik, mert a fel- és leiratkozás ritka esemény.

2.8 USEEFFECT

Függvénykomponensek értesítéséhez a feliratkozást a useEffect teszi lehetővé. Iratkozunk fel az App komponensben (index.tsx) a bejövő csomag eseményre, majd az alapján tegyük ki a Login, vagy a Main komponenst, hogy be vagyunk-e lépve.

Első lépés egy állapot felvétele, hogy frissíteni tudjuk a komponenst.

```
let [ loggedIn, setLoggedIn ] = useState( false );
```

A useEffect használata a fel és leiratkozásra.

```
useEffect( () =>
{
    const listener = () => setLoggedIn( !!chatService.inbox );
    chatService.addListener( listener );
    return () => chatService.removeListener( listener );
}, [] );
```

Létrehozuk a listenert, ami az állapotot állítja, majd feliratkozunk és leiratkozunk.

Tegyük be az importot a useState-nek, a useEffect-nek és a chatService-nek a szokásos módon.

Végül az állapot alapján tesszük ki a felületet.

```
return loggedIn ? <Main /> : <Login />
```

Vizsgáljuk meg a websocket csatornát a Network tabon a DevTools-ban (frissíteni kell az alkalmazást, hogy a DevTools elkapja a kapcsolódást). Egy új websocketnek meg kell jelennie, de üzenetek nem közlekednek egyelőre: 101 Pending státusz, nincs konzol hiba.

2.9 LOGIN KOMPONENS LOGIKÁJA

Kezdjük el használni a ChatService osztályt, hogy be tudjunk regisztrálni és lépni a szerverre.

A Login.tsx-ben a useState-ek alá, de még a return elé vegyünk fel egy új függvényt.

```
function loginRegister()
{
  if ( register )
    chatService.send( { type: "register", email, password, displayName, staySignedIn: true } );
  else
    chatService.send( { type: "login", email, password, staySignedIn: true } );
}
```

A függvény a register állapot függvényében meghívja vagy a login-t, vagy a register-t.

Ezt a függvényt adjuk meg button onClick-nek, illetve a TextInput onEnter-nek.

Ezzel készen is vagyunk a Login komponenssel.

Próbáljuk ki, regisztráljunk be valami egyedi kóddal (ne valós adat legyen, mert másokat ez alapján lehet majd meghívni – a szerver nem ellenőrzi az email cím helyességét)!
Nézzük meg, hogy jön-e login csomag (a konzolon és a DevTools-ban látni)!

Előfordulhat, hogy a belső állapotok a kód szerkesztése közben beálltak valami véletlenszerűre, így, ha a Login nem vált át a Main-re, akkor frissítsük az alkalmazást előbb (F5), majd próbáljunk újra belépni.

3 ÖNÁLLÓ FELADATOK

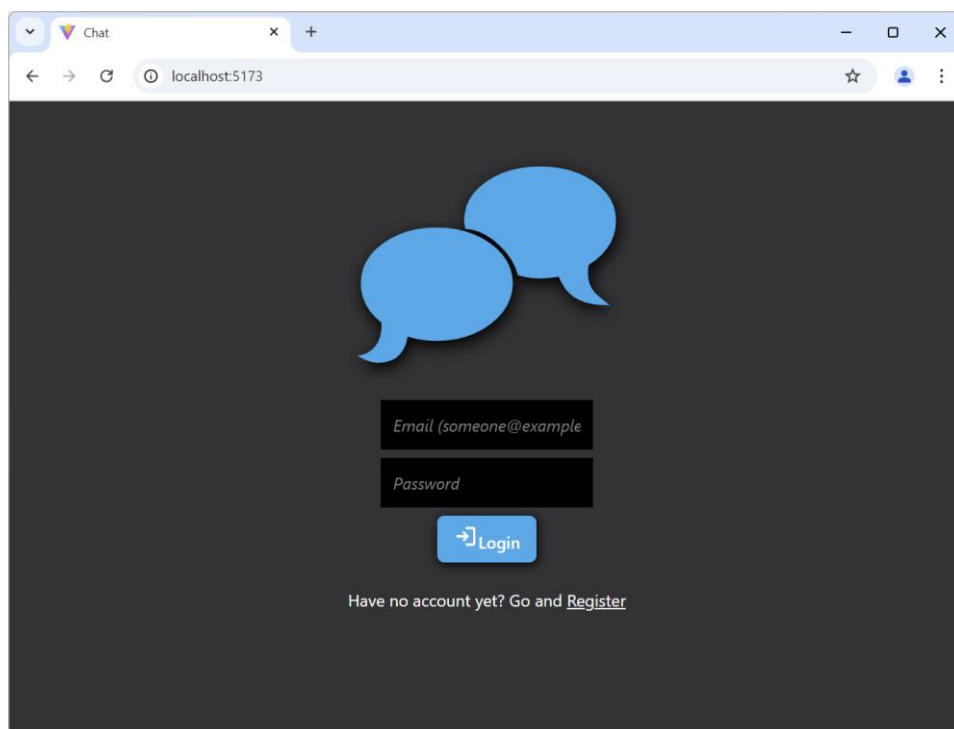
3.1 IKONOK

Vezessünk be mindenhova ikonokat, hogy jobban nézzek ki az alkalmazásunk.

Több lehetőségünk is van (fontawesome, google, ...), mi most használjuk a Google Material Icons készletet, mert ezt a legegyszerűbb hozzáadni a projekthez.

1. Menjünk fel a <https://fonts.google.com/icons> oldalra.
2. Keressünk rá egy ikonra (pl. Login), válasszuk ki, és jobb oldalt megjelennek a telepítési utasítások.
3. Kövessük az utasításokat:
 - a. Tegyük be az index.html-be a link-et a **Variable icon font** részből.
 - b. Tegyük be a css style-t a HTML-be, vagy az index.css-be a **Variable icon font** részből.
 - c. A login gombba a szöveg elé tegyük be a span-t az **Inserting the icon** részből.

Ezek után az alkalmazás így néz ki. (az ikon nem jó helyen van még)

3.2 ICONBUTTON KOMPONENS

Bár CSS-sel mindenhol meg tudnánk oldali, hogy jól nézzen ki az ikon, egy jobb megoldás, ha készítünk hozzá egy komponens `IconButton` néven.

1. Hozzuk létre a fájlokat: `IconButton.tsx` és `IconButton.css`
2. Írjuk meg a komponens kódját.
 - a. props-ként kapja meg az ikon nevét, a szöveget és az `onClick` eseményt.
 - b. Generáljon egy button-t a megadott paraméterekkel.
3. CSS-ben rendezzük el az ikont és a szöveget szépen (`display: flex`, `gap: 4px`, `align-items: center`)
4. Használjuk fel az `IconButton`-t a `Login`-ban.

3.3 BÓNUSZ FELADAT: `TEXTINPUTANDBUTTON` KOMPONENS

Használjuk fel az `IconButton`-t a `TextInputAndButton`-ban is.

1. Vegyük át az ikon nevét is a props-ban.
2. Cseréljük le a button-t az `IconButton`-ra.
3. Adjuk át az ikon nevét
4. Adjunk meg ikonokat a `LeftPane`-en az `invite` gombra (például `add` ikon) és a `RightPane`-en a `küldés` gombra (például `send` ikon).